

Główne szkoły psychoterapii - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Główne szkoły psychoterapii
Kod przedmiotu	12.2-WP-ARTEP-GSPT
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Arteterapia
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Marzanna Farnicka

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem kształcenia jest:

- zapoznanie studentów z głównymi szkołami psychoterapeutycznymi, ich podstawowymi pojęciami i metodami psychoterapii;
- zapoznanie studentów z procesami zachodzącymi w trakcie oddziaływań terapeutycznych,
- doskonalenie umiejętności studentów w zakresie terapeutycznej komunikacji z pacjentem i jego rodziną.

Wymagania wstępne

Wiedza: Znajomość podstaw psychologii

Umiejętności; otwartość, szacunek do innych

Zakres tematyczny

1. Psychoterapia specjalistyczna a pomoc psychologiczna i komunikacja terapeutyczna;
2. Główne orientacje teoretyczne w psychoterapii i pomocy psychologicznej (psychoanalityczna, neopsychoanalityczna, behawioralna, poznawcza, humanistyczna, systemowa);
3. Relacja terapeutyczna – jej znaczenie, cechy, granice, zjawisko przeniesienia i przeciwprzeniesienia;
4. Etapy leczenia i czynniki leczące w psychoterapii oraz wskazania do stosowania.
5. Warunki powstania relacji terapeutycznej i główne przeszkody w jej budowaniu (sprzyjające i niesprzyjające postawy terapeuty, trudne zachowania pacjenta);
6. Dynamika grup społecznych. Psychoterapia grupowa
7. Psychologiczne narzędzia potrzebne w budowaniu relacji terapeutycznej (empatia - aktywne słuchanie, asertywność – techniki zachowań asertywnych); Rola zasobów osobistych podczas terapeutycznej komunikacji z pacjentem (poczucie własnej wartości, poczucie wsparcia, poczucie rozumienia, nadzieja, poczucie sensu, humor, motywacja do wyleczenia, zdolność do uzewnętrzniania uczuć);
8. Formy komunikacji terapeutycznej (udzielanie wyjaśnień, udzielanie porad i zaleceń, udzielanie wsparcia emocjonalnego, pomoc w odreagowaniu negatywnych uczuć);
9. Trudne sytuacje w psychoterapii (np. sytuacje konfliktowe i stresujące).

Metody kształcenia

Praca indywidualna i w grupach, praca z tekstem, dyskusja problemowa, studium przypadku.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi wykorzystać wiedzę do opisu i interpretacji faktów, zjawisk, problemów w procesie psychoterapii. Potrafi oszacować nasilenie niekorzystnych zjawisk społecznych zakłócających proces terapii,	• K_U02 • K_U03	• Analiza przypadku	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Jest gotów do prowadzenia indywidualizowanych i grupowych działań terapeutycznych w stosunku do uczestników. Potrafi wykorzystać komunikację do nawiązania relacji terapeutycznej. Jest empatyczny i asertywny. Umie zastosować zdobytą wiedzę w projektowaniu oddziaływań. Potrafi pracować w grupie.	• K_K08	• aktywność w trakcie zajęć • praca kontrolna • przygotowanie projektu	• Ćwiczenia
Zna podstawowe pojęcia, zagadnienia, główne koncepcje i nurty psychoterapeutyczne oraz ich przemiany; Rozumie kontekstowość i złożony charakter procesu psychoterapii.	• K_W02	• test	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Test wiedzy

Uzyskanie minimum 60% z testu wiedzy - ocena dostateczna, 75% – ocena dobra, powyżej 90% ocena bardzo dobra

Przygotowanie i przedstawienie analizy przypadku (praca indywidualna, pisemna)

Ocena uwzględnia:

- opracowanie logicznej struktury wybranego problemu/zagadnienia,
- trafność zaproponowanych działań i rozwiązań praktycznych danego problemu terapeutycznego,
- dobór i zakres literatury wykorzystanej do prezentacji kolejnych wątków wybranego tematu,

Skala ocen zapisemną analizę przypadku: ndst (0 pkt.), dostateczny (3,0 pkt.), dostateczny plus (3,5 pkt.), dobry (4,0 pkt.), dobry plus (4,5 pkt.), bardzo dobry (5,0 pkt.);

Przygotowanie i prezentacja ustana projektu opracowanego w grupie

Ocena uwzględnia:

- wybór i opracowanie tematu wystąpienia/prezentacji,
- opracowanie logicznej struktury wybranego problemu/zagadnienia,
- trafność zaproponowanych działań i rozwiązań praktycznych danego problemu terapeutycznego,
- dobór i zakres literatury wykorzystanej do prezentacji kolejnych wątków wybranego tematu,
- stopień samodzielności wygłaszania przygotowanej prezentacji (dopuszczalne korzystanie z opracowanej struktury)

Skala ocen za prezentację ustną: ndst (0 pkt.), dostateczny (3,0 pkt.), dostateczny plus (3,5 pkt.), dobry (4,0 pkt.), dobry plus (4,5 pkt.), bardzo dobry (5,0 pkt.);

Aktywność studenta na zajęciach – opracowanie i prezentacja w czasie ćwiczeń zagadnień, problemów przewidzianych w programie przedmiotu (metody kształcenia: praca w grupach, z tekstem i dyskusja problemowa)

narzędzie weryfikacji: przygotowane, adekwatnie do danego tematu zajęć zagadnienia problemowe;

Skala ocen za aktywność: ndst (0 pkt.), dostateczny (3,0 pkt.), dostateczny plus (3,5 pkt.), dobry (4,0 pkt.), dobry plus (4,5 pkt.), bardzo dobry (5,0 pkt.);

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen z wszystkich elementów weryfikacji wiedzy oraz aktywności na zajęciach.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen uwzględniająca ocenę za aktywności na zajęciach i ocenę za prezentację.

Literatura podstawowa

- Aleksandrowicz J. Psychoterapia, PZWL, W-wa, 2000
- Gelso Ch. J., Hades Jeffrey A. Relacja Psychoterapeutyczna, GWP, Gdańsk, 2005
- Grzesiuk L. Psychoterapia. Szkoły. Praktyka. Kierunki, Warszawa, 2005, 2006, Eneteia.

Literatura uzupełniająca

- Brad.A.Alford,A.Aron Beck (2006). red. Terapia poznawcza jako terapia integrująca psychoterapię. Wyd.UJ, 2006
- Corey, Gerard. Teoria i praktyka poradnictwa i psychoterapii Zysk i S-ka. Poznań, 2005
- Drat-Ruszczak K., Drażkowska-Zielińska E. (2005). Podręcznik pomagania. Podstawy pomocy psychologicznej. Szkoły i kierunki psychoterapii. Gdańsk. GWP
- Geldard K., Geldard D. (2004). Rozmowa, która pomaga. Gdańsk. GWP.
- Heaton J. (2004). Podstawy umiejętności terapeutycznych. Gdańsk. GWP.
- Jones C., Shilito-Clarke C., Syme G., Holl D., CasemorR. (2003). Co wolno, a czego nie wolno terapeutcie. Zagadnienia etyczne w pytaniach i odpowiedziach. Gdańsk: GWP.

- Kottler J. (2003). Skuteczny terapeuta. Gdańsk. GWP.
- Kratochvil S., (2003). Podstawy psychoterapii. Poznań: Zysk i s-ka.
- Szczukiewicz P. (2005). O pomaganiu i psychoterapeutach. Lublin: Wyd. UMCS

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 26-04-2020 11:05)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ